

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.126/2012/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a **dr. A.né dr. V. A.** jogtanácsos által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Jakab Péter (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben kölcsön megfizetése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.P.20.625/2011/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett és 13. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az alperes a perköltséget is 15 napon belül köteles a felperesnek megfizetni.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 200 000 (kétszázezer) Ft másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 900 000 (kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a **"X" Kft.**-vel szemben kölcsönszerződésből eredő tartozás miatt 204 500 000 Ft és járulékai megfizetése iránt kezdeményezett több alkalommal eljárást 2009. évben. A tartozás megfizetéséért az alperes a 2008. szeptember hó 25. napján kötött szerződéssel készfizető kezességet vállalt, valamint hozzájárult ahhoz, hogy a kötelezettség biztosítására a tulajdonát képező **"x-i" "X1"** hrsz. alatt felvett ingatlanra jelzálogjog kerüljön bejegyzésre, továbbá zálogjogot engedett az adós gazdasági társaságnál meglévő törzsbetétjére és apportjára.

A készfizető kezesi szerződésből eredő kötelezettség egy részének teljesítése érdekében a felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte 20 000 000 Ft és járulékai iránt. A fizetési meghagyást **dr. H. Zs. E. "g-i"** közjegyző helyettes bocsátotta ki (14020/Ü/30108/2011/2.), majd ellentmondás hiányában **dr. P-né dr. G. Sz.** közjegyző megállapította annak 2011. február hó 17. napján történt jogerőre emelkedését. Az alperes

ellentmondása és igazolási kérelme 2011. március hó 7. napján érkezett be a közjegyzőhöz, amelyben az alperes vitatta a követelést, ám ennek okát csak a későbbiekben kívánta előadni. A közjegyző az igazolási kérelemnek helyt adott és értesítette a jogosultat az eljárás perré alakulásáról.

A perré alakult eljárásban a felperes a keresetét fenntartotta.

Az alperes további nyilatkozatot nem tett, a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

Az elsőfokú bíróság a 3. sorszám alatt meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 20 000 000 Ft-ot és annak 2011. november hó 1. napjától járó évi 13,75 % ügyleti, valamint évi 6 % késedelmi kamatát s 1 100 000 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint az alperes nem bizonyította, hogy vele szemben a szerződéstől eltérően a felperes a követelését nem érvényesítheti.

A készfizetői kezesség arra vállalt kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette teljesíteni. A teljesítést nem tagadhatja meg arra hivatkozással, hogy a jogosult a követelést először a kötelezettől hajtsa be. A felperes kezességi szerződésből eredő jogával élt, amikor a készfizető kezességgel szemben nem az eredeti tőketartozás és kamat iránti igényét érvényesítette, hanem kevesebbet kért. Az alperes sem az ellentmondásában, sem a perré alakult eljárásban tájékoztatás ellenére nem terjesztett elő bizonyítási indítványt arra vonatkozóan, hogy a felperes követelése miért nem alapos. A bizonyítatlanság következménye, hogy a bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalja az alperest, figyelemmel arra, hogy az összegszerűséget és a jogcímet felhívás ellenére sem döntötte meg.

A felperes bizonyította a szerződés alapján fennálló követelése jogcímét, míg az összegszerűségét a szerződéstől kisebb összegben jelölte meg, ezért az elsőfokú bíróság az alperest a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalta és kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítása mellett. Mivel a tárgyalásra szóló idézést követően azonos felek közötti per áttételéről kapott végzést a Nyíregyházi Városi Bíróságtól, úgy gondolta, hogy a tárgyalás elmarad, amelyet követően megdöbbenve vette kézhez az ítéletet. Mindkét bíróság tévedett, amikor a perek azonosságát nem észlelték, s az sem derült ki, hogy milyen közjegyzői okirat alapján került sor a tárgyalás kitűzésére, ezért a kettős eljárás megtévesztette őt. A felperes nem adott tájékoztatást arról, hogy az alperes időközben 100 000 Ft-ot megfizetett, s hogy az alperessel egyeztetést folytatott. Sétrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta: a felperes követelése miért 20 000 000 Ft.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a fellebbezést - amelyet tartalma szerint (figyelemmel a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésére is) elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítására, míg másodlagosan az ítélet Pp. 252. §-ának (3) bekezdésében írtak miatti hatályon kívül helyezésére irányulónak tekintett - alaptalannak találta a következők szerint:

A párhuzamos eljárással összefüggő fellebbezési érvelés egyszer már elbírálásra került a tárgyalás elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelem kapcsán; azt az elsőfokú bíróság elutasította, amely végzést az ítélet tábla a Pf.I.20.768/2011/2. szám alatt meghozott végzésével helybenhagyott.

Az alperes a 2011. május hó 4. napjára kitűzött tárgyalásra szóló idézést 2011. április hó 6. napján vette át. Ezzel ellentétes tartalmú tájékoztatást a későbbiekben nem kapott, s az idézésben szerepeltek a tárgyalás elmulasztása miatti jogkövetkezmények, valamint egy külön a bizonyításra vonatkozó tájékoztatást is kézhez vett az alperes, aki mindezek ellenére nem jelent meg a tárgyaláson és a képviseletéről sem gondoskodott. Mivel érdemi védekezést az ellentmondásában előadottakhoz képest nem terjesztett elő, amelyben a követelés vitatásának okát nem közölte és a bizonyítékait nem terjesztette elő, az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Pp. 141. §-ának (6) bekezdése szerint ún. mulasztásos ítéletet hozott.

Az alperes által hivatkozott párhuzamos ügy félreértésre nem adhatott okot, mert abban a per megszüntetésére került sor. Az érdemi döntést nem befolyásolta, hogy az alperes az állítása szerint 100 000 Ft-ot időközben megfizetett a felperesnek (amely körülményt maga is bejelenthetett volna), ugyanis ez elszámolható a felek között a teljesítésre vonatkozó szabályok szerint (Ptk. 293. §-a). Annak különösebb vizsgálatára sem volt szükség, hogy a felperes miért érvényesített kevesebb követelést annál, mint amennyi őt ténylegesen megillette, mivel a jogosan járónál kevesebbet lehet követelni, csupán többet nem.

A leírtak miatt az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a perköltség tekintetében is értelemszerűen 15 nap a teljesítés határideje.

Az alperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró felperes javára perköltséget fizetni, melynek összegét az ítélet tábla a Pp. 67. §-ának (2) bekezdésében írtaknak megfelelően a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján, ám a (6) bekezdés szerint a kifejtett tevékenységgel arányos mérsékelt összegben határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. Az alperes a részére engedélyezett személyes illeték-feljegyzési jog (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 60. §-ának (1) bekezdése) miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megtérítésére a pervesztessége miatt az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Debrecen, 2012. május hó 31. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő